

110. Hil dig, vor Fane, Korsbanner hvidt!

Andante con moto.

J. P. E. Hartmann.

1. Hil dig, vor Fa - ne, Kors - banner hvidt! hol - de paa Ba - ne

med dig vi Skridt, vis er os Kran - sen, Gyl - denaars - Glan - sen,

Dan - skerne føl - ge dig frit! Danskerne føl - ge dig frit!

2. Fjenderne grue mer end for Sværd
Ved dig at skue, plantet dem nær;
Hvor du dig hæver, Sejer omsvæver
!Kors-Herrens signede Hær!:

3. Kærlig omfavned dig Danemænd,
Dannebrognavnet bærer du end,
Himlen til Ære altid du bære
!Navnet med Sejer igjen.:

4. Hjem-Kærligheden bor os i Bryst,
Striden for Freden kun er vor Lyst;
Odde og Ægge kun for dem begge
!Skærpet vi har til en Dyst.:

5. Hil dig, vor Fane, Korsbanner hvidt!
Du paa din Bane overfløj tit
Højere oppe Aandernes Toppe,
!Sejeren følger dig frit!:

N. F. S. Grundtvig.

111. Hil Eder, unge, glade Par:

(Ved Indtoget og Festen i Rosenborg Have, 10de og 11te August 1869.)

Allegro moderato, grazioso.

mp dolce

J. P. E. Hartmann.

1. Hil E - der, Hil! Hil E - der, un - ge, gla - de Par, om - straaft af Haa - bets

Morgen-lu - e, der lo-ver Da - gen varm og klar og Stjer-ne - lys paa

Aft - nens Bu - el Stol kun paa Kjær-lig-he- dens Magt, somtil hin -

an - den fæ - sted E - der! Den stiller Stormog Sky-er spre-der, og o - ver

Nor - dens Vin - ter breder den Sy - dens he - le Som - mer-pragt, den bre - der

Sydens Som-mer-pragt. haab. Hil Eder, Hil! Hil!

2. Hil Dig, højbaarne Kongesøn;
Som valgte Den, din Attraa kaared,
Og gjætted Ønsket dog, i Løn
Af Folkets Trang og Længsel baaret!
Stol kun paa dette Hjertelag,
Som med din egen Villie mødtes,
Vil Du, saa skal det aldrig flyttes,
Saa skal vi paa hinanden støttes
! I Kampen for vor fælles Sag. !

3. Hil Dig, du foraarsmilde Brud,
Linnæa fin fra Fyrreskoven!
Tro ej, Du drog af Hjemmet ud,
Fordi Du sejled over Voven!
Her gror Du i din Stammes Grund:
Af den Du Blomster ny skal skyde,
Dit Hjertes Duft skal Hjerter fryde,
Og seent engang dit Navn skal lyde
! Som Ingeborgs i Folkets Mund. !

4. Velkommen, høje Fyrstepar,
Ombrust af Folkestemmers Torden,
Som bærer Bud og bringer Svar
Fra Broderhjerter tro i Norden!
Og hør de samme Jubelraab
Her, hvor I skulle bo og bygge!
I Eders Pagt, i Eders Lykke
Vi skimte over Nuets Skygge
! Et lyst og lifligt Fremtidshaab. !

C. Ploug.